

З ГОРДІСТЮ ЗА МИНУЛЕ І З НАДІЄЮ НА МАЙБУТНЄ

ЯК ЖИВЕШ, СЕЛО?

Територіальні громади Зарічненщини мають багато спільного. Але, разом з тим, кожне село нашого району по-своєму унікальне і самобутнє, з працьовитими людьми і неповторною історією. І у кожного можна почерпнути багато цікавого і корисного. Одним із таких самобутніх населених пунктів нашого краю, безперечно, є село Вичівка.

Вперше Вичівка згадується в документальних матеріалах ще 1449 року. А щодо його назви, то існує дві версії виникнення села Вичівка, або в іншому варіанті – Витчівка. Перша з них ґрунтується на слові виткати і, за повір'ям, саме у Вичівці вперше зародилось вмі-

панських часів, тут був парк з лавочками і клумбами для відпочинку та прогулянок. З роками, звичайно, все це кануло в лету. Але в 1990 – му, з метою відродити славне минуле свого села та в честь 45-річчя Великої Перемоги над фашизмом, місцеві ентузіасти: тодішній лісничий Анатолій Терлецький, директор школи Микола Крупко та директор радгоспу Микола Омельчук вирішили заснувати майже на тому місці новий рукотворний парк, що теж є сьогодні своєрідною візитівкою Вичівки. Родзинкою села є і щорічний турнір з побиття пасхальних яєць-крашанок, який біля церкви традиційно проводить спортивний організатор і активіст

котрий надає ритуальні послуги. А у місцевому кафе-барі, відомому серед тутешньої молоді під назвою «Стекляшка», віднедавна можна замовити і поминальний обід, відсвяткувати якусь урочисту подію тощо, що теж дуже зручно для людей. Налагоджене в селі і належне транспортне сполучення – крім попутніх маршруток, що напямучу сполучають місцевих жителів з райцентром, Рівним, Луцьком і навіть Києвом, у Вичівку, по буднях, зранку заїжджає маршрутне таксі із Зарічного (перевізник В.Зубкович), а в середу, в базарний день, вона курсує в село тричі. Єдиною непривабливою плямою на тлі цього

яскраво довели, що добрі справи – легше робити разом, поремонтувавши власними силами комунальні дороги. «Ми навіть були здивовані, як наші люди дружно і організовано вийшли і взялися до цих ремонтних робіт, – зазначають у сільраді. – А організував на цю хорошу справу односельчан наш сільський депутат Роман Музичко, разом з кількома місцевими активістами. Хлопці провели збір коштів з громади – передусім, з власників транспортних засобів, хоча багато хто здавав гроші (по 100 гривень) і не маючи техніки. Сільрада теж внесла свою лепту, виділивши на ремонт місцевих доріг 10 тис.грн. А потім всі разом дружно взялися до роботи. Відтак, поремонтували і засипали ями не лише на асфальтівці, що по центральній вулиці, а й на шосейці та навіть на ґрунтових дорогах, що виходять з села, вирішивши всією громадою одну із проблем села. Є плани і по оновленню Вичівського спорткомплексу. Зокрема, якщо буде виконання бюджету, хочемо виділити кошти на проведення капітального ремонту у тамтешній роздягальні, зробити там воду тощо. Можливо, у цьому нам хтось допоможе і з спонсорів...»

Звичайно, важко зараз жити в селі, коли там немає основного – роботи. Однак, вичани – народ працьовитий і кожен крутиться, як може. Відтак, останніми роками люди розжилися достатньою кількістю техніки, в тому числі, сільськогосподарською. Одних сільськогосподарських комбайнів у Ви-

Центральна вулиця села

Свято-Михайлівська церква

ння ткати полотно на ткацькому станку. Друга версія походження села випливає із слова вичавлювати, вичавки. Яка з цих версій правильна – достеменно невідомо, отож обидві мають право на життя. Сьогодні ж це село – центр Вичівської сільради, якій підпорядковані ще два села – Бутове та Бродниця. А його вигідне розташування біля Гриви Зарічне-Рівне та близька відстань до райцентру (15 км по асфальтівці) не дають підстав вважати Вичівку глибинкою. Звичайно, загальний стан економіки в державі та занепад колись процвітаючого на Поліссі сільського господарства, в особі колгоспів та радгоспів, наклали свій відбиток і на нього. Але, тим не менше, Вичівка і сьогодні досить потужна територіальна громада. Нині у селі налічується 530 дворів, в яких проживає 1400 жителів, з них – чимало молоді. Функціонує у Вичівці і ряд важливих та необхідних для його життєзабезпечення соціальних об'єктів: добротна лікарська амбулаторія, загальноосвітня школа I-III ступенів, де навчається, в середньому, 160 учнів, відділення поштового зв'язку, аптека, клуб, бібліотека. Розташовані тут також лісництво, відділ прикордонної служби та будинок престарілих. Історичною пам'яткою та духовним центром села є Свято-Михайлівська церква, збудована у Вичівці в 1834 році. Також є в селі й інші історичні та пам'ятні місця. Одне з них – територія поблизу церкви та клубу, з височезними соснами, які були посажені на честь відміни кріпосного права в 1861 році. Ці вікові дерева збереглися до наших часів. Старші люди розповідають, що колись, за

Олексій Місюра. А традиція ця бере свій початок ще з дідів-прадідів. Славилось, ще порівняно недавно, село і своїми спортсменами – не одне молоде покоління масово й охоче захоплювалося футболом, волейболом, легкою атлетикою та гирьовим спортом, виборюючи призові місця на районних та обласних змаганнях. Тож, недаремно, саме у Вичівці, знову ж таки стараннями місцевих активістів, було побудовано перший у районі спорткомплекс. На жаль, нинішня молодь села не вельми бажає займатися спортом і, з часом, спортивна першість від нього перейшла до іншого села цієї сільради – Бродниці... Ще одна відмінність Вичівки від інших сіл – це його планування. Ніде більше в районі ви не знайдете таких широких і просторих вулиць з таким рівним та паралельним розташуванням будинків. Таке своєрідне планування села бере початок ще з давніх давен і тоді, переоповідають старожили, розбудова велася під шнур. Тож, не випадково одна з вичівських вулиць так і носить народну назву Шнура... Ще одним «рекордом» села є і те, що під час мобілізації, у зв'язку з воєнними діями на Донбасі, найбільше чоловіків з усього району було призвано на військову службу, зокрема й в АТО, теж з Вичівки – 10 чоловік. На щастя, всі вони повернулися додому живими і здоровими, а дехто залишився продовжувати службу уже по контракту... Вистачає в селі і торгових точок. Зокрема, торгову мережу населеного пункту складають 8 магазинів, які мають широкий асортимент як продуктових, так і змішаних товарів. З них – один спеціалізований,

всього є відомий всім довгобуд – повноцінний дитячий садочок. Проблема в тому, що попереднє приміщення під нього, яке свого часу було викуплене сільрадою, і де вже проведено заміну перекриття та добудовано котельню, знаходиться по сусідству з військовою частиною – відділом прикордонної служби «Вичівка», де, між іншим, знаходиться зброя. По законодавству, такого сусідства (менше 500м) з військовим підрозділом не повинно бути, тим більше – дитячого закладу. Тож, невідомо, чим думали тоді районні чиновники, надаючи дозвіл на відведення цього приміщення під дошкільний заклад. Але висновок звідси один – дитсадок на цьому місці бути не повинно. Тому, аби нарешті зрушити з місця цю проблему, нинішній Вичівський сільський голова Віталій Полюхович має в планах здійснити реконструкцію старої колгоспної контори і відвести її під дитячий садок. Чи збудуться ці плани та сподівання – поживемо-побачимо. Загалом, сільрада має ще багато запланованих заходів щодо покращання благоустрою села – деякі з них уже здійснені, деякі – в стадії виконання, деякі лише окреслюються. Зокрема, кілька років тому за власні кошти було здійснено капітальний ремонт сільського клубу, де повністю замінено покрівлю, перекриття, зроблено нові грубки, частково замінено підлогу та інше. А зовсім недавно сільрада, спільно із жителями Вичівки,

зернозбиральних комбайнів у Вичівці налічується вісім, а тракторів – то й більше тридцяти набереться. Отож, є чим механізовано обробляти земельні наділи і поля, бо місцеві жителі традиційно сіють та садять багато, виживаючи за рахунок ведення особистого селянського господарства. Непоганим доповненням до сімейного бюджету для людей є і сезонний збір ягід. У сільраді кажуть, що навіть по

сьогоднішній ціні чорниць – 15-16 грн/кг одна людина, в середньому, може заробити 300-400 гривень, а вправна ягідниця – то і всі 500. Благо, що чорниці цього року вродили, а ось журавлини, кажуть, цього року в довколишніх болотах багато не буде...

Ось такими здобутками, проблемами та сподіваннями живе сьогодні Вичівка, жителі якої з гордістю шанують і бережуть славу минуле свого села та своєю щоденною працею, з надією на краще, творять його сьогодні і майбутнє.

Сергій ТИШКОВЕЦЬ